

Tabor za najstnike, številka 10

NAŠE VEŠČINE:

Zimski izleti

ROKA PRIJATELJSTVA:

Nekatere vodijo luna in zvezde

NADALJEVANJE STRIPA

O WONDER SKAVTU

tabor

taborniška revija
XLV 2000

POZDRAVLJENI

Dragi gozdovniki in gozdownice,
le dva meseca sta minila in spet imate v
rokah najnovejšo številko vaše revije. Kot vse
druge, je tudi ta samo vaša, zato nam pišite
in sporočite, kaj vam je v njej všeč in kaj ne.
Jglasite se tudi z izletov, zimovanj ali kar
tako. Predvsem pa: imejte se lepo!
Špela

Pošto lahko pošiljate na Gozdovnikov naslov:

Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, 1000 Ljubljana
(s priložnostjo za Gozdovnika)

ali po elektronski pošti na naslov urednice:
spelan@hotmail.com

PSIHO.

Taborniški horoskop je spet tu! Napovedi za posamezna taborniška znamenja so »raztresene« po vsej številki. A že slišimo tarzanje: »Joj, kako že ugotovim, katero znamenje je moje ali prijateljevo?« Ne, ne bomo te napotili k prebiranju starih števil Gozdovnika. V njih je res marsikaj zanimivega, a pravila horoskopa so se medtem spremenila. Nič več računanja (tudi matematika ni vse, čeprav bi nekateri učitelji - jasno, predvsem matematični - močno ugovarjali), pač pa je postal horoskop bolj prilagojen tvojemu značaju ... In zato je postopek naslednji. Izberi si najljubšo barvo. Vsaki barvi pripada eno znamenje - katero, pa vsakič sproti določi strokovni žreb, ki ga vodijo zvezde. To pomeni, da tvoje znamenje ne bo vedno isto: tokrat si na primer kotliček, prihodnjik boš pa klin! Tako je še najbolj prav, saj ta pravila upoštevajo načelo, da se vse spreminja - pa tudi najljubša barva ni nujno vedno ista. Tokrat so zvezde (na usodo tabornika najbolj vpliva tako imenovano ozvezdje Velikega starešine) pokazale naslednje kombinacije:

rumena: KOTLIČEK

oranžna: LOPATA

rdeča: KOMPAS

svetlo modra: GOJZAR

temno modra: ŠOTORKA

vijolična: KITARA

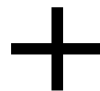
zelena: NOŽ

rjava: KLIN

bela: VŽIGALICA

črna: VRVICA

Horoskop velja do izida prihodnje številke Gozdovnika.

POZDRAVLJENI, IZVIDNIKI IN PLANINKE!

Zakaj pa kar naenkrat tako čudno ime, se gotovo sprašujete. Čudno je morda danes, pred 70. leti pa sploh ni bilo! V Zvezi tabornikov Slovenije ste sicer res gozdovniki in gozdovnice (saj zato se pa tudi vaša revija imenuje, tako kot se), če pa bi pred drugo svetovno vojno bili člani slovenskih skavtov, bi vas z vso pravico klicali izvidniki in planinke.

Člani skavtske organizacije so se delili na štiri starostne skupine, torej eno manj kot današnji taborniki - predvojni skavti namreč niso imeli murnov. Starostnim kategorijam so rekli drugače, kot jim pravimo danes, in starostne omejitve so se nekoliko razlikovale od današnjih. Skavtom od 7. do 11. leta starosti so rekli **volčiči in čebelice** (le kako to, da so se nekdanji volčiči nenadoma preimenovali v medvedke, čebelice pa so ostale čebelice in ne morda ose?), od 11. do 18. **izvidniki in planinke** ter od 18. do 21. **roverji in stanarice**. Starejši od 21. leta so bili pobratimi (old-skavti) in posestrime (old-skavtinje). Nagradno vprašanje: kaj meniš, kam bi spadali ustvarjalci vaše revije?

Vodnik z rdečo rutko

Na štiri starostne kategorije so bili razdeljeni tudi člani predvojne gozdovniške organizacije, posebno zvenečih imen pa niso imeli. To, da različne starostne kategorije nosijo različne bar-

ve rutke, so si izmislili gozdovniki, vendar ne takoj. Na začetku so namreč nosili rutke v barvi enote, ki so ji pripadali - tako kot skavti (kot da bi si danes na primer vsi Zmajevci nosili zelene rutke, podobno bi si pa svojo barvo izbrali tudi drugi rodovi). No, gozdovniki so pozneje spremenili kroj, pa tudi to pravilo. Tako so otroci do 10. leta nosili rutke rumene barve (kot danes murnčki), od 10. do 14. leta zelene barve, od 14. do 18. leta rdeče barve, od 18. leta naprej pa modre barve. Barve so danes sicer skoraj enake (mi imamo še vijolično), vrstnega reda pa nismo povsem podedovali, kajne? Če bi ga, bi vi zdaj res nosili zelene rutke, vaši vodniki pa ne bi imeli modrih, pač pa rdeče rutke!

Četa, krdelo, roj ...?

Skupina več skavtov se je imenovala vod. V skavtskem priročniku iz leta 1939 je o vodu med drugim zapisano: »Tu boš preživel v družbi novih tovarišev in prijateljev svoja lepa

skavtska leta. Če se boš preselil kdaj v drug vod ali boš radi naraslega številca dodeljen v drug vod, ni to nič čudnega, toda sam nikar ne prestopaj v drug vod ali četo brez tebtnega razloga. **Tvoj vod je namreč tvoj dom, tvoja last, za katero delaš.**« Več vodov je sestavljalo četo (pri planinkah pa kolo). Pri volčičih in čebelicah se je vod imenoval nekoliko drugače, in sicer šestina, šestine pa so se namesto v čete pri volčičih združevale v krdelo, pri čebelicah pa v roj.

Vse čete, kola, krdela in roji v enem kraju pa so sestavljali steg. Stegi so se nato naprej združevali v župo. Pri gozdovnikih pa se je več članov (od 6 do 12) združevalo v družino. Črtomir Zorec piše, da je to delovna eno-

NOŽ: Ni se ti treba tako kislno držati, ko ti vodnik reče, da moraš nekaj narediti. Saj te ne pošilja v levjo kletko! Poskusi kaj narediti z nasmehom - boš videl/a, da je tako lepše!

GOJZAR: Vse kaj drugega te zdaj zanima kot šola, pa celo vodova srečanja in izleti se ti kar naenkrat ne zdijo tako privlačni. Nekateri taborniki že zelo pogrešajo tvojo družbo. Nakloni jim kaj svojega časa!

Kakšna neki je bila ljubljanska gozdovniška župa? Goveja? Zelenjavna? Morda kurja?

ta, zato naj bodo člani, če je le mogoče, približno iste starosti, naj stanujejo čim bliže drug drugemu in naj se redno dobivajo (najmanj enkrat na teden). Saj tako je še danes, kajne? Družina ima vodnika, ki ga člani izvolijo za leto dni, namestnika vodnika in tajnika - to je tisti, ki vodi kroniko, zbira fotografije, slike in podobno. Več družin (od dve do pet) sestavlja rod. Vodi ga glavar, in sicer ga člani izvolijo za eno leto. Rodovi pa sestavljajo župo. Slovenski gozdovniki so delovali v dveh župah: ljubljanski in dravski.

Tako, zdaj veš, zakaj tak nagovor v naslovu članka. In lahko se lotiš ugibanja, v katero starostno kategorijo bi spadali ustvarjalci Gozdovnika. No, vsaj za urednico ti pač ne bo težko ugotoviti ...

old-skavtinja Špela
Ilustriral Šeki

Viri:

Wölle, Rudolf: Oris razvoja slovenskega taborništva. Ljubljana: 1982.

Gozdovništvo na slovenskem 1925-1941. Maribor: 1986. Kaj zna skavt III. reda. Priročnik za skavte pripravnike. 1939.

VSAK DAN DOBRO DELO

Tabornik mora vsak dan narediti vsaj eno dobro delo. To načelo sega v začetke skavtizma, ne le slovenskega, saj ga je uvedel že ustanovitelj skavtske organizacije lord Baden Powell. Gre za izkazovanje pozornosti do prijateljev, sošolcev, družinskih članov, starejših. Na to, da moramo vsak dan narediti dobro delo, nas spominja tudi vozec ali obroček na ruti. Ni treba, da sam prebeliš sosedovo hišo, pač pa gre bolj za pozornost do drugih, da na primer sošolcu, ki mu ne gre matematika, pomagaš pri učenju, za domače skuhaš kosilo, greš v trgovino namesto starejše sosede, ki težko hodi, in podobno. **In pravilo o dobrih delih velja tudi takrat, kadar nimamo oblečenega kroja in nas tako nanj ne more spomniti vozec na rutki!**

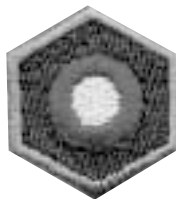

Špela
Ilustrirala Neva

Tabornica Mici pomaga sošolcu pri učenju

KITARA: Ne, ne, ne, tako pa ne gre, da bi ti samo užival/a, medtem ko se morajo drugi truditi. Kar lepo sodeluj tudi takrat, ko je treba kakšno stvar pripraviti. Šele potem lahko uživaš brez slabe vesti.

ZIMSKI IZLETI

Taborniki smo ljudje, ki naj bi večino časa preživali v naravi, jo spoznavali, se od nje učili in je izkusili v vseh letnih časih in vremenskih razmerah. Eden izmed najbolj mikavnih letnih časov je zima z vsemi svojimi lepotami, pa tudi nevarnostmi. Že kot medvedki in čebelice smo uživali, ko smo se kepali na sprehodih, gozdovniki in gozdovalci pa se lahko odpravite tudi na celodnevni izlet po zasneženih prostranstvih in na snegu zakurite ogenj. Ko boste starejši, vas bodo pritegnili novi izzivi, kot so bivakiranje (spanje v snežni luknji), turno smučanje, večdnevni pohodi ...

Pa si malo bolj natančno pogledjmo, kakšne nadloge prežijo na nas, ko pozimi zapustimo domači pločnik in se podamo na izlet.

Sneg je poleg mraza najbolj očitna stvar, ki nam pričara zimsko idilo. Snežna odeja je lahko zelo raznolika. Predvsem je odvisna od količine padavin in od procesa predelovanja snega. Tako ločimo svež in predelan sneg, moker in suh sneg, globok sneg in tak, ki se ne predira. Vseh vrst snega je seveda veliko več in imajo svoja strokovna imena.

Na kratko samo toliko: po obilnejših padavinah, ko je sneg nov, je na izpostavljenih mestih ponavadi **nevarnost snežnih plazov**. O teh nevarnostih nas obvešča pristojna služba (hidrometeorološki zavod), ki pozimi večkrat tedensko izda poročilo o stanju snežne odeje (to je dostopno tudi na internetu, in sicer na naslovu www.rzsh.m.si/napoved/snezne_razmere.html). Pri tem se uporablja evropska lestvica nevarnosti plazov, ki ima pet stopenj. Prva stopnja pomeni najmanjšo nevarnost, peta stopnja pa splošno ogroženost.

Koliko časa se sneg predeluje, je odvisno od več dejavnikov (nagib terena, veter, sončno obsevanje, temperatura ...), na splošno pa velja, **da v visokogorje ne hodimo vsaj en teden po obilnejših padavinah**. Nepredelan sneg pa lahko ponekod ostane veliko dlje.

Bomo šli v pozimi na izlet tako ...

Hoja po snegu

Hoja po globokem snegu je lahko izredno naporna in tudi ljudje z veliko fizično kondicijo lahko obstanejo na mestu. Tako se nedolžen izletek hitro prelevi v večurno gazenje. Za uspešno premagovanje daljših razdalj po visokem snegu je nujno potrebna skupina, ki sodeluje in se izmenjuje v vodstvu, ter pa dobra obutev in zaščita pred snegom (gamaše, nepremočljive hlače ...) Najbolj uspešni pa bomo z uporabo tekaških ali turnih smučk z posebnim okovjem za hojo navzgor. Zadnje čase se vedno bolj uporablja starodavni pripomoček – krplice, ki nam olajšajo hojo navzgor, ne nudijo pa nam smučarskega užitka ob spustu.

Ko se sneg končno predela, pa se pojavijo druge nevarnosti, kot je **zdrs**, ki je najbolj pogost vzrok za nesreče v hribih. **Zmotno je mišljenje, da se zdrs pojavlja samo v visokogorju, na zaledenelih strminah.** Veliko zdrsov se zgodi v sredogorju, in to že pri prvem snegu, ko se ta pomeša z mokrim listjem na tleh. Varno hojo po takem terenu lahko dosežemo le z pre-

vidno hojo in dobro obutvijo (z močno narezanim podplatom), v visokogorju pa so obvezne dereze. Seveda pa ni dovolj, da imamo dereze le seboj, ampak se jih moramo naučiti tudi pravilno uporabljati, predvsem pa derez nikoli ne uporabljamo brez cepina!

Mraz je lahko nevaren

Nizke temperature so za človeka lahko zelo hitro usodne. Da ohranjamo telesno toploto, potrebujemo dobro toplotno zaščito, ki mora biti tudi odporna na vodo in nas ščititi pred vetrom. **Telo se namreč kar nekajkrat hitreje ohlaja, če imamo na sebi mokra oblačila ali obutev - ali če nam veter odnaša toploto od telesa.** Ob močnem vetru imamo zato občutek, da je tudi nekaj deset stopinj bolj mrzlo, kot nam pokaže termometer.

Tehnologija na tem področju hitro napreduje in v trgovinah za šport in prosti čas lahko kupimo veliko različnih oblačil, nekatera s prav astronomsko visokimi cenami. Zato je dobro premisliti, za kaj bomo obleke potrebovali, kajti za zimski pohod na Šmarno goro najbrž res ne potrebujemo himalajske obutve. Po drugi strani pa, če se intenzivno ukvarjamo z zimskim pohodništvom, se nam ne splača skopariti pri denarju, saj se nam lahko zgodi, da bo ravno od te opreme odvisno naše življenje.

V svetu toplotnih izolacij, so tako prevladali izdelki iz flisa, ki se hitro suši, je lahek in izredno topel. Najbolj poznan proizvajalec je Polartec, ki izdeluje materiale za večino svetovno znanih gorniških znamk. Kar se pa tiče zaščite proti vetru in vodi, so na tržišču bolj ali manj uspešne dihajoče membrane, med katerimi še vedno prednjači Gore-tex.

Ne pozabimo na hrano in pijačo Za življenje potrebujemo hrano in pi-

LOPATA: Zakaj misliš, da nimaš sreče? Zadnje dni decembra in še posebej ves januar se ti bo kar naenkrat zdelo, da se ti izpolnjujejo prav vse skrite in malo manj skrite želje. Le nekaj dni še počakaj.

jačo. Pozimi pa je še bolj pomembno, v kakšni obliki sprejemamo energijo. Za pijačo velja, da je najboljša topla, zato da ne izgubljam energije z njenim segrevanjem v telesu, za hrano pa vsak zase najbolje ve, kaj ima najraje. Pomembno pa je vedeti naslednje: **če smo lačni in utrujeni, se hitreje podhladimo, brez tekočine pa lahko tudi pozimi dehidriramo,** prav tako kot poleti. Razne energijske pijače in tablice, so sicer uporabne, vendar dajejo energijo le za malo časa, in ko nehajo delovati, smo še bolj utrujeni in lačni kot prej. Se pa splača imeti v nahrbtniku vedno nekaj rezerv-

Tistim, ki jih bo zimska narava začarala in se bodo zaželeli bolj strokovno in obširneje podučiti o zimskem pohodništvu, so na voljo številne knjige in priročniki, ki so posvečeni samo zimi in snegu, pripravi na zimski izlet, tehnikam gibanja z derezami ... Najbolje pa je, da nam vse te stvari praktično pokaže in razloži kakšen starejši tabornik. Veliko stvari se da prebrati, še najlepše pa se je učiti na lastnih izkušnjah – če le pri tem ne napravimo prevelikih in usodnih napak.

NAŠE VEŠČINE

ve, ker nikoli ne vemo, kaj se nam bo pripetilo in kdaj nam bo prišla prav.

Nikoli sami!

Za konec še nekaj nasvetov. Preden se odpravimo na zimski izlet, si izberimo cilj, ki je primeren našim sposobnostim. **Na izlet se nikoli ne odpravimo sami!** Doma sporočimo, kam smo namenjeni in kdaj se name ravamo vrniti. Preberimo si vremensko napoved in poročilo o stanju snežne odeje. Preverimo, ali imamo popolno opremo.

V zimski nahrbtnik spadajo, poleg zgo-

... ali tako?

VŽIGALICA: Če še tega ne veš, kaj hočeš, kako lahko pričakuješ, da ti bo taborniški horoskop povedal, ali se ti bodo želje uresničile? Do prihodnjic se le odloči, pa ti bomo lahko kaj napovedali!

raj naštetega, še **baterijska svetilka** z polnimi vložki (ne pozabimo, da so pozimi dnevi krajši kot poleti, zato se prej znoči!), **rezervna obleka** in po možnosti tudi **rezervna obutev**, **prva pomoč**, **rezervna hrana**, **zemlje-**

vid in **kompas** (megla je pozimi pogosta).

Miha Valič

Foto Muc

Ilustrirala Neva

Tudi lenarjenje na soncu je lahko del izleta ...

... KOLIŠČARJIH

Ozrivo se daleč v zgodovino - natančneje, približno 4000 let nazaj. Takrat je bilo Ljubljansko barje veliko jezero, na njem pa so živeli koliščarji. Bivališča so si gradili tako, da so v dno jezera zabili kole, na njih zgradili leseno ploščad in si iz lesa postavili kočice. V njihovo vsakdanje življenje stopimo z Janezom Jalnom in njegovimi »Bobri«, ki so leta 1982 izšli pri Mladinski knjigi v Ljubljani. Zgodba temelji na arheoloških odkritjih, torej na zgodovinskih dejstvih, Jalen pa je v to vnesel tudi veliko domišljije. In tu je odlomek o hrabrem boju junaka knjige z mogočnim jelenom ...

Razburljivi glasovi in nagli frfot perutnic so se oddaljili in utihnili. Iz grmovja pa je stopil na jaso visokorasli Ostrorogi Jelen. Kakor od bronca so se odbili sončni žarki od njegovih mišičastih rok in širokega golega hrbta. Na temni kozlovini okrog ledij so se zalesketale rosne kaplje, ki jih je bil mimogrede utrl raz listje v grmovju. Izza pasa mu je gledal roževinasti ročaj bodala. Ob stegnu mu je opletala kamnita sekira. Prek hrbta pa sta visela lok in tul.

Ostrorogi je obstal, razširil svoje mlade prsi in globoko vdihnil gozdni zrak, kakor bi hotel preizkusiti njegove vonje. Ozrl se je naokrog in prisluhnil na vse strani. Nič. Le pesem ptičev je donela z drevja in iz grmovja.

Jelenu se je obraz razjasnil. Znova je pogledal v vrh hrasta, kakor bi si želel, da mu preroški ptič nakuka še več sreče. Topotnil je z nogo ob tla in sam pri sebi glasno zatrdil:

»Ne, ne bom hlapec!«

Snoči se je bil sprl z očetom, z mrkim Brkatim Somom. Očetu se je zahotelo postrvi. Ukazal je, naj mu jih gresta on in pa Neokretni Karp danes naloviti v potok, ki priteka v jezero izpod večernega sonca. Jelen si je drznil oporekati, da za tak otročji popravek ni treba dveh odraslih moških. Som ga je sršenasto pogledal in Jelen je popustil:

»Grem. Za veliko bronasto sekiro.«
Brkati Som je za hip pomislil. Potem je prikimal. Preden je pa utegnil spregovoriti, je zrasel Karp in zarjul:
»Nak!«

Ostrorogi je planil pokonci. Somu in Karpu, bratu po očetu, po materi pa ne, obema je vrigel v brk, da je sekira pravzaprav njegova. Oče njegove matere, Drzni Kozorog, jo je bil dal Brkatemu Somu v znamenje sprave. Razpor je bil pa nastal prav zavoljo njegove, sedaj že pokopane matere, Skalne Zvezde.

»Sekira bo moja. Jaz sem prvorojeni.«

Karp se je potrkal na kosmate prsi.

»Khmm!« je revsnil Zvezde sin.

»Sekira moja. Ti pa meni pokoren,« je naraščal Neokretni.

»Nikoli!«

»Za hlapca mi boš.«

»Te rajši nocoj ubijem.«

Kdove kako bi se prepir končal, da ni posegel vmes oče, Brkati Som. Obema sinovoma je ukazal obmolknuti, vsem pa spat.

Razšli so se in ženske so zagreble žerjavico v pepel. Bronaste sekire pa Jelen ni dobil.

Jelen je spal s svojo odraščajčo sestro Sinjeoko Kodrolasko v tesni kočici na koncu kolišča. Njegova mati je oba svoja edina otroka v njej rodila in vzredila. Bili so kakor družina zase. Mati je bila pred dvema zimama ob času obletajočega se listja umrla. Po njeni smrti Brkati Som njega in Kodrolaske ni podil drugam. Kakor bi se bal maščevanja Skalne Zvezde.

Ostrorogi je legel na rogoz in se odel s kožuhom. Svoje bronasto bodalo je vtaknil pod zglavje. Spal pa vso noč ni skoraj nič. Kuhala ga je jeza in dramila sta ga grom in dež, ki se je zlival na streho iz ločja. Ob prvem svitu je vstal, tako tiho, da ni prebudil Sinjeoke. Opremil se je za na lov, se neopazno izmuznil s kolišča in oddrsel v dreva-

ku proti trdini: »Naj gre Karp kar sam lovit posrvi. Če se samote in zverine boji, naj se brani sam. Jaz ga ne bom več.«

Pa naj si je še tako dopovedoval, skrbelo ga je vseeno, kaj ukrene oče. Sam bi že nenako znal kljubovati. Som pa se lahko znese nad sestro, ki bo vsak čas godna za možitev.

Ostrorogi Jelen je skril sulico, lok in tul v gost grm. Vrnil se je na jaso in obstal ob hrastu, katerega debela trije moški niso mogli obseči. Visoko je odskočil, ujel z rokama prvo vejo in se povzpел v sušec se vrh zelene krošnje. Pogladel si je z razkrcenimi prsti raz-

kuštrane ognjeno rdeče lase. Pogladel je proti jutranjemu soncu. Zableščalo mu je. Zaslonil si je oči z dlanjo. Pred njim so se razprostirali nepregledni gozdovi. Zastrmel se je v vrh Oblega hriba. V prostrani globeli naravnost tam čez si je bil priboril moško čast, sloves neustrašnega lovca in ponosno ime.

Lansko leto je bilo, ob času, ko so trave že usipale semena. Jeleni so se pričeli pojati. – Današnji jeleni so proti takratnim prtilikavci.

Pa ga je poslal oče samega, naj gre gledat, če ni morda ostrorogi orjaški jelen že spet prebodel in umoril ka-

kega svojega tekmeca. Da pravočasno otmo kožo in meso zverjadi in smradu. Mladec je vedel, da so doslej hodili oprezat na jelenje rastišče v Tihi globeli navadno po trije, gotovo pa dva. V svoji mladi drznosti pa ni maral reči za spremljevalca. Brata, Neokretnega Karpa, bi celo ne maral s sabo.

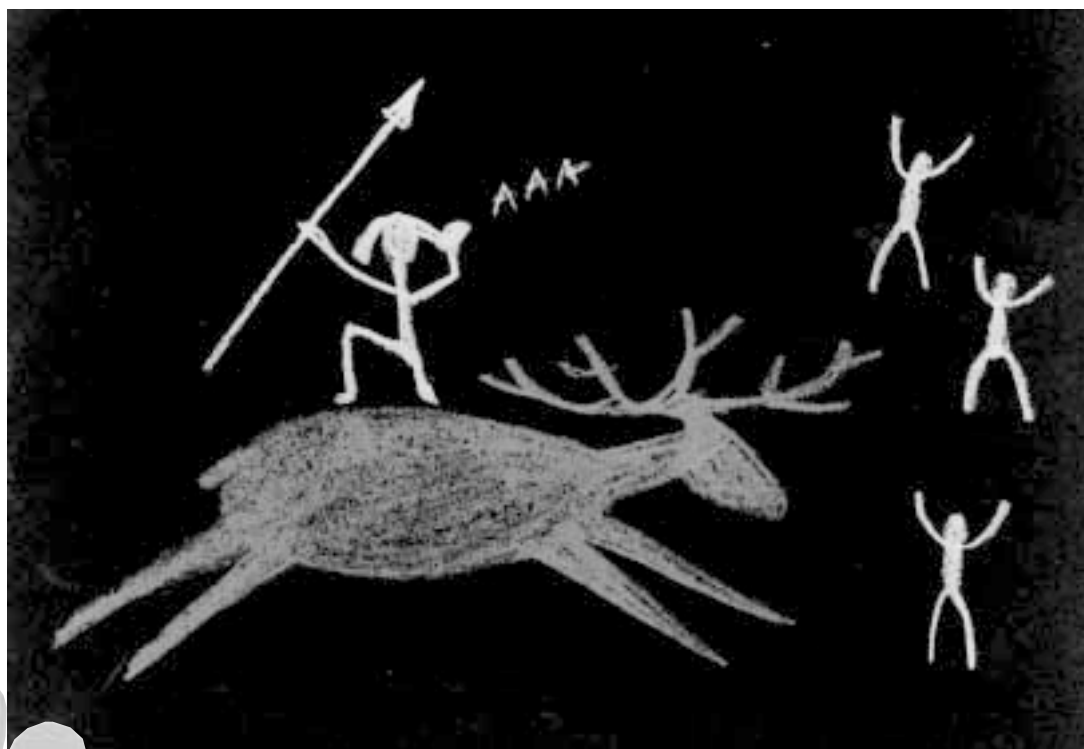
Še pred svitom se je Jelen odpeljal z drevakom. Pristal je na koncu globoko v trdino segajoče zajede. Skozi gozd je hodil proti vetru. Pazno in vedno pripravljen za skok, zavoljo zverjadi. Bile so ga same oči in ušesa. In še z nosom je lovil vonje. Že iz daljave je začul močno, globoko in polnoglavno rukanje jelena. Hkrati s prvim soncem je pogledal v globel. V nos mu je udaril rezek dah pojajočih se košut. Pet jih je bilo. Orjaški ostrorogi jelen se je sukalo med njimi. Bil je tako visok, da bi Plamenolasec ne mogel pogledati čez njegova pleča, če bi stopil obenj. Jelen je hotel pravkar zaskočiti

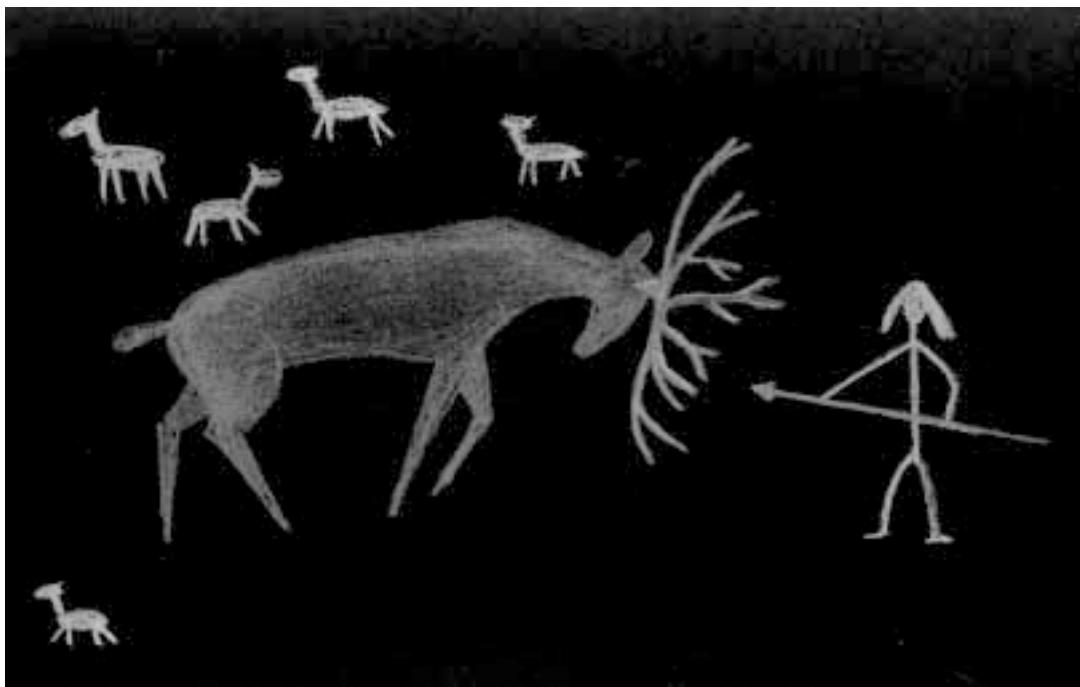
najmanjšo košuto, pa se mu je zmaknila. Ostrorogi jelen je zarukal iz polnih prsi. Noben tekmelec se mu ni odzval.

Drugi sin Brkatega Soma se je zaverovl v vrvenje jelenjadi. Nase je kar pozabil. Ni zaznal, kdaj se je sprevrgel veter. Jelen pa ga je kar brž ujel v nos. Daleč naprej, naravnost proti mladcu je stegnili z mogočnim rogovjem okrašeno glavo. Togotno je zarukal. Zabobnela je zemlja. S sklonjeno glavo in naprej štrlečim rogovjem je drvel orjak naravnost proti Plamenolascu, ki se ni mogel umakniti. Kakor bi ga bil navdihnil sam duh njegove umrle matere Skalne Zvezde, se je Plamenolasec bliskovito naglo široko razkoračil, z obema rokama poprijel sulico in jo nameril proti urno bližajoči se razjarjeni živali. Ta hip se je konica že zadržala v jelenov vrat in za njo skoraj pol vrbovega ročaja. Jelen je jezno zamahnil z glavo. Sulica se je prelomila. Drzni mladec pa je odletel skozi rogovje

jelenu na pleča. Z roko se je ujel za grivo, se naglo obrnil in z vso močjo usekal s kamnito sekuro med roge. Jelen je pokleknil. Ostrorogi se je pa odgnal in odskočil za dve svoji višini daleč. Klecnil je, padel na roke, naglo vstal, niti ozreti se ni utegnil, in že je kakor maček urno prasnili v veje za život debele smreke. Ranjeni jelen ni prišel za njim pod drevo. Obležal je po strani na tleh. Globoko je hropel. Iz rane na vratu in iz gobca mu je lila kri.

Mladec sam sebi ni mogel verjeti. On, ki ni dorasel še do polne moči, naj bi zmogel takega mogotca, ki se ga do slej nihče ni upal lotiti? Je pa le res. Niti za lučaj sulice daleč od njega gospodar jelenjadi v Tihi globeli sunkoma brca, razkopava s parklji zemljo, da v kepah leti na vse strani, lovi zadnje dihe sape in poginja. Niti loka mu ni treba več napeti, da bi mu zadel nove rane. Skoraj se bo umiril sam od sebe.

Jelen je obležal nepremično. Počasi se splezal Ostrorogi s smreke. Ni še povsem zaupal silaku. Previdno se je bližal sekiri, ki je prej ni utegnil več pobrati. Jelena je obkrožil. Bal se je njegovih nog. En sam udarec bi ga utegnil ubiti ali vsaj hudo pohabiti.

Pripravljen, da lahko vsak hip odskoči, je edini sin Skalne Zvezde nekajkrat zdaleč udaril s topo stranjo kamnite sekire jelena v hrbet. Ni se več ganil. Tedaj šele se je mladec povsem zavedel svoje zmage. Stopil je z nogo mrtvemu ostrorogemu jelenu na vrat, se prijel z okretno roko za krono njegovega roga, neokretno levico je pa prislonil k ustom in po Tihi globeli in po hribih naokrog se je razlegel zmago-slaven rik.

Sonce še ni prebozilo četrtega dela svoje dnevne poti, ko je v kolišču Brkatega Soma do sedaj odrivani sin Skalne Zvezde ponosno naznanil: »Ostrorogi jelen v Tihi globeli je mrtev. Ubila ga je moja roka.«

Naselje je veselo zahrumelo. Saj bo prihodnje dni mesa na pretek. In ko-

ža in kosti in črevesje in rogovje. Ne. Tega ne bodo razžagali in narejali iz njega sekir in kopač in osti za sulice in puščice. Ne. Plamenolasec, ki mu odslej za naprej poreko Ostrorogi Jelen, si to znamenje težke zmage obesi nad vhod koč, v kateri spi s svojo sestro Sinjeoko Kodrolasko, ki od samega veselja ne ve, kaj bi počela. (...) Utrujeni so pod noč pripeljali odrtega in razsekanega jelena. Plamenolasec je vozil v svojem drevaku samo srce in rogovje premaganega, kateega moč in srčnost bo prešla sčasoma v njega samega. Posamezen rog je imel dokaj paroščkov. Enega več, kakor je dvakrat vseh prstov na obeh rokah.

Ilustrirala Neva

Se spomniš, da smo v prejšnji številki govorili o taborniških imenih? Ideje za imena bi lahko predvojni gozdozniki dobili tudi v Jalnovi knjigi – če bi jo ševeda takrat že lahko brali. Ostrorogi Jelen je torej ime dobil, potem ko je v hrabrem boju premagal velikega in močnega jelena, ko je v hrabrem boju ubil jelena. Tudi druge osebe v knjigi so ime dobile po zaplenjeni divjadi ali po kakšni svoji lastnosti. Se je pri podeljevanju imen svojim junakom Jalen torej zgledoval po tabornikih?

KLIN: Vsi so že opazili, kako zaljubljeno pogleduješ proti nekomu, le zanj/o se zdi, da nič ne opazi. Opravka imaš z zelo sramežljivim bitjem, ki pa se bo morda otajalo na naslednjem izletu.

TABORNIŠKI SLOVARČEK

Si morda že srečal/a kakšnega skavta ali skavtinjo iz tujine? Če še ne, te pa to zagotovo še čaka, saj se najbrž nameravaš udeležiti vsaj enega mednarodnega tabora. Na to pa se je najbolje pripraviti že zdaj, in to tako, da se naučiš nekaj najosnovnejših izrazov povedati tudi v tujem jeziku. Saj vendar nočeš samo ugibati, o čem se pogovarjajo okrog tebe, kajne? Zato je Gozdovnik pripravil večjezični slovarček za prvo pomoč. Izraze smo prevedli samo v angleščini-

no, nemščino in italijanščino. Drugi prazni prostorčki pa so namenjeni jeziku, ki ga izbereš sam/a - če imaš na primer dopisovalca iz Švedske, ga kar pobaraj, kako se tem izrazom pravi v švedščini. Ni treba, da si zapomniš vse izraze v vseh teh jezikih - dovolj je, da se jih naučiš nekaj; si predstavljaš, kako lahko presenetiš nekega kitajskega skavta, če ga boš ob srečanju pozdravil/a v kitajščini?

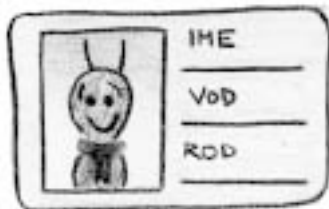
pripravila Tanja

1. Živjo
A: hi/hello
N: hallo/servus
I: ciao (izg. čao)

5. nasvidenje
A: goodbye
N: auf Wiedersehen
(izg. aufiderseen)
I: arrivederci
(izg. arivederči)

2. jaz sem ...
A: I am
N: ich bin (izg. ih bin)
I: (io) sono

6. prijatelj/ica
A: friend
N: der Freund / die Freundin
(izg. frojnd, frojndin)
I: l'amico / l'amica

3. skavt
A: scout
N: der Pfadfinder
I: il scout

7. rutka
A: scarf
N: das Halstuch
I: il fazzoletto
(izg. facoletto)

4. prihajam iz Slovenije
A: I come from Slovenia
N: ich komme aus Slowenien
I: (io) vengo da Slovenia

8. kompas
A: compass
N: der Compass
I: il compasso

9. šotor
 A: tent
 N: das Zelt (izg. celt)
 I: la tenda

KOTLIČEK: Nora prednovoletna zabava je pred tabo, sploh, če jo boste praznovali skupaj s kakšnim drugim rodom ... Utegneš namreč spoznati neko zelo zanimivo osebo nasprotnega spola.

10. tabor
 A: camp
 N: der Lager
 I: il campo

VRVICA: 22. decembra ob 14:35 se boš soočil/a z neko težavo, ki jo boš rešil/a šele 17. januarja ob 9:46. Ne verjameš? Prav imaš, res smo te potegnili za nos! To pa zato, da prihodnjic ne boš tako naivno verjel/a prav vsemu, kar piše v horoskopih!

11. gozd
 A: forest
 N: der Wald
 I: il bosco

ŠOTORKA: Čeprav te bo v prihodnjih dneh doletelo nekaj neprijetnosti, te to ne bo preveč potrlo. Tako je tudi prav, saj mora biti tabornik dobre volje. Če pa že gre kaj zelo narobe, pa si zapomni, da za dežjem vedno posije sonce.

12. gora
 A: mountain
 N: der Berg
 I: la montagna (izg. montanja)

13. reka
 A: river
 N: der Fluss
 I: il fiume

14. jezero
 A: lake
 N: der See (izg. Ze)
 I: il lago

15. izlet
 A: trip
 N: der Ausflug
 I: la gita (izg. džita)

Še to: na nekem mednarodnem taboru je bil v skupini vaše urednice tudi skavt iz Kuvajta, ki je govoril samo arabsko – težava je nastala zato, ker tega jezika ni znal nihče drug. Udeleženci pa so kmalu ugotovili, da se da s pomočjo gest in risanja na košček papirja marsikaj dogovoriti. In še nekaj arabskih besed so se naučili, on pa angleških in francoskih. Zato ne obupaj, ko srečaš neznanca, pa se ti zdi, da ga nič ne razumeš! Malo truda, pa bo.

NEKATERE VODIJO LUNA IN ZVEZDE

Veliko smo že brali, slišali in na televiziji videli o predsodkih proti črncem. Nagibe, zaradi katerih so v preteklosti, pa tudi še danes, črnce fizično in psihično mučili in zlorabljali - v Združenih državah Amerike so v ta namen ustanovili celo organizacijo Klu-klux-klan - so nam nerazumljivi. Slovenci namreč ne poznamo predsodkov o pripadnikih drugih ras, zato vemo, kdaj je kakšno dejanje ali izjava v zvezi z njimi pravzaprav predsodek. Ob istih stvarkih, dogodkih, ki se nanašajo na pripadnike narodov, s katerimi smo včasih delili isto državo, pa tega večinoma ne opazimo. Nekateri jim kar povprek pravijo »Bosanci«. S to besedo ne označujejo le ljudi, ki so prišli v Slovenijo iz Bosne in Hercegovine, temveč je slabšalna oznaka kar za vse z območja nekdanje Jugoslavije: Srbe, Makedonce, Črnogorce, Hrvate, Bošnjake in včasih tudi za Kosovske Albance. Ljudje, ki za izgrajevanje svojega ega potrebujejo občutek večvrednosti, so našli veliko izrazov, kot so hrček, ta spoden, in celo - Šved.

Kdo ne pozna šal o neumnih Bosancih, lenih Črnogorcih, neugnanih in vulgarnih Srbih? Oblikovali smo predstave o ljudeh, ne da bi se jih trudili spoznati. Ljudje, ki živijo v naši sosesčini, s katerimi delimo šolske klopi ali računalnike na delovnem mestu, jih srečujemo v trgovinah, so nam prav-

zaprav tujci. Njihovo vedenje velikokrat presojava skozi naš kulturni in moralni pogled.

Dekleta se obrnemo stran in smo užaljene ob žvižganju in pošiljanju poljubčkov, enaki gesti bi dekleta omenjenih narodov sprejele kot kompliment. Sprehajanje po glavni mestni

ulici se nam zdi izgubljanje časa, Srbu pa obvezni korzo - čas za srečevanje z ljudmi, tako kot Črnogorcu pitje kave poseben obred. Zadržanost, hladnost in nezaupljivost Slovencev tako mnogokrat trči ob odkritosrčnosti in vročo naravo prišlekov, ena kultura za dane ob drugo.

Suada

Moja prijateljica je ena najlepših deklet, kar sem jih kdaj koli videla. Ima lepe, velike, toplo rjave oči, ki jih obdaja gozd dolgih trepalnic. Njena koža je temnejša od moje, njen obraz pa obdajajo kodri dolgih temno rjavih, skorajda črnih las. Prijateljici sva že več kot deset let. Ko sem jo spoznala, se mi je predstavila: »Suza«. Šele nekaj dni pozneje sem izvedela, da ji je pravzaprav ime Suada. Meni se je zdelo njeno ime tako lepo kot ona sama. Prijateljica pa tega imena dolgo časa ni hotela uporabljati in si je raje izbrala nekakšno izpeljanko. Tako se je izognila zasmehovanju in zabavljanju na njen račun, pa tudi presojanju njenih družinskih korenin prek predsod-

kov in ne po dejanjih. Šele nekoliko starejša je ugotovila, da se proti predsodkom ne moreš boriti niti z begom niti z vračanjem sovraštva, temveč s samozavestnim zastopanjem in zavedanjem samega sebe. Predsodku v zobe vržeš prijaznost, lepo vedenje, pa ostane brez besed. Indijski politik Mahatma Gandhi je že vedel, zakaj je izbral nenasilje.

Suada je muslimanka. **Islam** je drugo največje verstvo na svetu, muslimani pa danes živijo skoraj v vseh državah na našem planetu. Začetki islama segajo v vroče, puščavske dežele na Bližnjem Vzhodu. Tamkajšnji prebivalci, zato da se izognejo vročini, pogosto potujejo ponoči, vodijo jih zvezde,

luna pa jim razsvetljuje pot. Luna in zvezda sta simbol islama, saj ta vera, tako kot vesoljski teles, vodi vernike v življenju. **Alah** (arabska beseda za boga) se je prek angela razdel pre-roku Mohamedu na gori Hira severno od mesta Meka v današnji Savdski Arabiji. Angelove besede so zapisali v sveto knjigo **Koran**. Muslimani uporabljajo nauke svoje vere, zapisane v tej knjigi, pri vsakodnevnih odločitvah. Ena izmed petih najpomembnejših dolžnosti muslimanov je romanje v Meko, tako imenovani hadž. Preden vstopijo v Meko, kamor nemuslimani ne smejo, oblečejo belo romarsko oblačilo, ki poudarja preprostost, čistost in enakost.

K molitvi čisti

V domači deželi Alaha častijo v mošeji, moški, imenovan muezin, pa muslimane s stolpa mošeje oziroma džamije 5-krat vsak dan ob določenem času pokliče k molitvi. Takrat verniki prekinejo delo. Tisti, ki živijo v neislamskih deželah, tega večinoma ne morejo storiti. Drugačen način življenja in dela jim tega ne omogoča. Si predstavljate na kakšen odziv bi nalezela moja prijateljica, če bi med šolskim poukom odvila čilim, počepnila nanj in začela moliti? Drugačno okolje jih ne vzpodbuja k opravljanju verskih dolžnosti, tako da te v veliki meri skrčijo. Dostikrat nasprotujoče si zahteve okolja in vere jih razdvojijo in potisnejo v asimilacijo.

V prostor mošeje, kjer bodo verniki molili, stopijo bosí, čevlji pa ostanejo pred vrati mošeje. Molijo kleče na mehkih preprogah in se globoko priklanjajo.

Pri nas muslimani nimajo svojih mošej, zato tam, kjer jih je več, kupijo ali najamejo prostore, v katerih opravljajo verske obrede. Večinoma molijo

doma, in sicer na preprogi, obrnjeni proti »čabi« - svetišču v Meki. **Pri tem se morajo tudi predpisano obleči.** Za ženske to pomeni pokrito vse telo, razen obraza in rok, tudi lasje morajo biti pokriti. Prepovedana so tudi oprijeta in prozorna ter moška oblačila. Pri moških so ta pravila precej manj toga - morajo biti le lepo in spodobno oblečeni. Ženske pa bi morale omenjena oblačila pravzaprav nositi ves dan, vendar pa se tiste, ki živijo pri nas, večinoma oblečijo tako kot druga dekleta in ženske. Ena izmed zapovedi islama, ki pa jo upoštevajo kjerkoli, pa je čistoča. **Muslimani se morajo namreč pred vsako molitvijo, torej 5-krat na dan, umiti.** V vsaki mošeji je tako poseben prostor, namenjen temu. Čistoča je namreč zelo pomembna, saj se tam, kjer je umazanija, naj bo to na telesu, v hiši ali kje drugje - naseli zli duh - »Šejtan«.

Obrezovanje

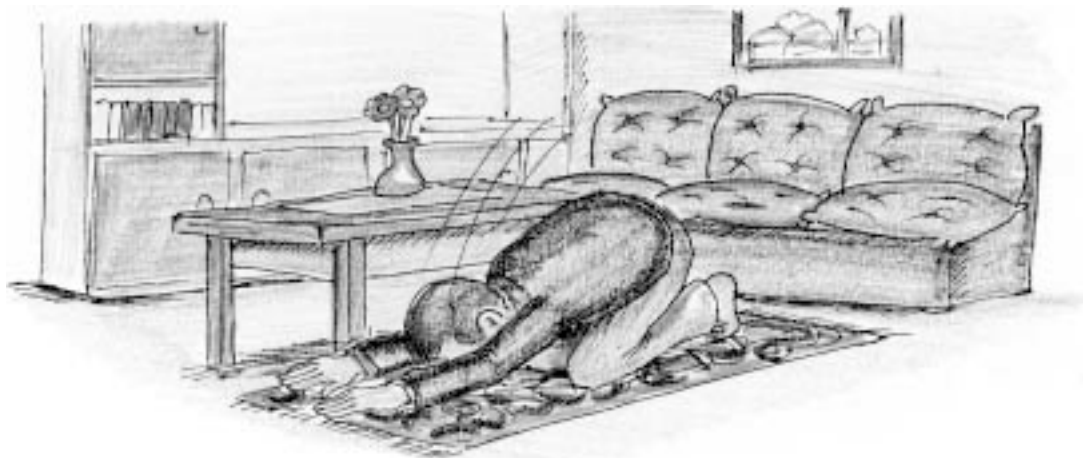
Eden od pomembnih dogodkov za fante in njegovo družino je sunet. To po-

meni obrezovanje dečkovega spolovila. Za tiste, ki tega ne poznamo, zveni to zelo kruto, vendar pa so zdravniki že večkrat potrdili, da je to zelo higienično, ne samo za fanta, temveč tudi kasneje za njegovo spolno partnerico. Dogodek seveda proslavijo, na mizah se šibijo dobrote, ob glasbi zapleše vse sorodstvo.

Ramadan

Islam ima svoj lastni koledar. Leto, ki ima sicer ravno tako 12 mesecev, je ponavadi za 11 dni krajše od našega. Islamski mesec se namreč ravna po luni in je tako dolg le 29 ali 30 dni. Petek pa je muslimanski sveti dan v tednu. Eden najpomembnejših islamskih praznikov je **ramadan**. V tem devetem islamskem mesecu je prerok Mohamed od Alaha začel prejemati islamski nauk. **Muslimani spomin na ta dogodek obeležijo z 30 dnevnim postom, ko od vzhoda do zahoda sonca ne smejo jesti, piti, kaditi in se morajo vzdržati spolnosti.** Dan je tako namenjen verskemu izobraževanju, branju Korana, mo-

litvi ter prečiščevanju telesa in psihični krepitvi z odrekanjem. Zvečer pa se vsa družina zbere ob skupnem obedu, ki je še posebej slovesen po koncu meseca ramadana.

Na začetku in koncu ramadana je barjam. Takrat moški in fantje obiščejo džamijo, domov pa prinesejo darila. Moški v tem času tudi obiskujejo bližnje sorodnike in prijatelje. Ženske in dekleta za obiskovalce pripravijo posebne jedi, še posebej slaščice, kot so baklave, urmašice, halva, rahatlokum. Praznično oblečeni otroci hodijo od hiše do hiše, gospodinje pa jim dajo bonbone. **Dolžnost muslimana je tudi, da ob barjumu del premoženja daruje** revežem, dijakom za pomoč pri študiju, bolnišnici ali džamiji. To imenujejo zakat - tisto, kar očiščuje. Islam namreč uči, da pomoč pomeni nekaj dobrega za tistega, ki jo daje, in tistega, ki jo dobi. Količina darovanega premoženja je določena glede na premožnost družine.

Poseben dogodek v življenju muslimana je tudi poroka. Muslimani se med seboj prepoznajo po posebnih imenih. Večini se poleg drugih lastnosti zdi zelo pomembno, da se poroči-

jo z muslimanom. To upoštevajo celo pri nas. Zelo zanimivo je, da koran v nujnih primerih dovoljuje ločitev partnerjev, v primeru smrti enega izmed njiju pa drugi deduje premoženje.

Ob smrti duša zapusti telo. Zadnje umre, duša pa gre bodisi v raj bodisi v pekel. Pogrebov se ženske ne udeležujejo. Pokojnika pa ne pokopljejo v krsti, ampak ga zavijejo v belo rjuho, ki ponazarja čistost.

Nič svinjine!

Muslimani pogosto živijo v velikih družinskih skupnostih, vendar so se tisti, ki živijo v Sloveniji, precej prilagodili okolju. Prijateljica ima tako še sestro in dva brata. Skupaj z njihovimi zakonskimi partnerji živijo v skupni hiši, in si nesebično pomagajo. Njihova prehrana je tradicionalna islamska, to po-

meni veliko testa, sira, govedina, telatina, jagnjetina. Muslimani pa ne smejo jesti svinjskega mesa. Menijo namreč, da gre za nečisto žival. **Pitje alkoholnih pijač je sicer strogo prepovedano**, vendar to pravilo upošteva le redkokdo.

Delo v družini je tradicionalno razdeljeno. Moški naj bi žensko preživljal, žena in mati pa naj bi skrbela za otroke in dom. V Sloveniji to ni mogoče, zato tu tudi ženske večinoma poiščejo delo. Ravno tu pa v najbolj usodni meri vplivajo predsodki. Prijateljica se je tako nekoč že dogovorila za službo, ko pa je delodajalcu pokazala osebno izkaznico, si je ta premislil.

Rajka Pervanje
Ilustriral Šeki

Fizično drugačni ali tisti z drugačno kulturo, vero, navadami in običaji niso tudi manj ali bolj vredni. Vsi smo samo ljudje, vsak posameznik med nami pa unikat, ki ga izoblikujemo v dani družbeni okolici. Spoznavanje drugačnih pogledov na svet nas bogati, zapiranje v eno samo nacionalno okolje, jezik ... pa siromaši. Konec koncev ugotovimo, da ni pravih pogledov, prave vere, pravih moralnih pravil, pravih običajev ... So samo različni.

ČOKOLADNA SALAMA

Mama nima preveč časa za peko peciva, ti pa ne veš, kaj naj prineseš na novoletno čajanko. Da sam/a ne znaš pripravljati sladkih dobrot? Čokoladna salama ti bo zagotovo uspela, posebej, ker ni nevarnosti, da bi kaj zažgal/a, ker ti pečice še prižgati ni treba!

Sestavine:

- 300 gramov čokolade v prahu
- 150 gramov orebov ali mandljev
- 2 žlici sladkorja v prahu
- ena žlica kakava
- en zavitek vanilijinega sladkorja
- 2 žlici ruma
- en beljak

1. Orehe ali mandlje nasekljaj (lahko jih tudi zmelješ).
2. Naj večji polivinil ali aluminijasto folijo stresi čokolado, sladkor, kakav, vanilijin sladkor in nasekljane orehe. Pri-mešaj še beljak (potem ko si ga ločil/a od rumenjaka) in rum.
3. Gneti z rokami, da postane masa tako mehka kot plastelin. Če je preredka, dodaj malo zmletih piškotov ali kaka-va. Če je pregosta, pa dodaj malo mleka.

4. Zvaljaj salamo, jo trdno zavij v polivinil ali aluminijasto folijo in postavi za dve uri v hladilnik. Po dveh urah odvij in nareži na rezine.

Tako, vidiš, pa nimaš več težav. Samo še en namig: ker so tvoji prijatelji verjetno precej sladkosnedni, raje vzemi dvojno količino vseh sestavin in naredi dve salami!

Recept je sposojen iz knjige »Nič lažjega od kuhanja« avtorice Pavle Robnik-Filipič. Izšla je v Ljubljani leta 1986.

Ilustrirala Šeki in Neva

Dragi trot Skelo!

Letos sem se prvič udeležil taborjenja. Imel sem se zelo lepo. Spoznal sem veliko novih prijateljev in se naučil veliko novih stvari.

Deležen sem bil tudi taborniškega krsta, kjer sem dobil taborniško ime. Vendar pa sem dobil drugo ime, kot sem ga hotel, in mi zato sploh ni všeč. Bolj ko sem to govoril, slabše je bilo. Vsi me že kličejo tako.

Kaj naj storim?

Dragi gozdovnik!

Taborniška imena so ena najlepših šeg in navad. Le kako poklicati Marka, ne da bi se jih obrnilo kar pet, ali pa Nino - le katero misliš, tisto s svetlimi ali tisto s temnimi lasmi? Rešitev je enostavna in se skriva v taborniških imenih. Vsakdo ima svojega, vendar pa se občasno zgodi, da kdo s svojim novim imenom ni zadovoljen. In ti nisi ne prvi ne zadnji, ki se je srečal s to težavo. Mnogi se naveličajo taborniškega imena ali pa jim ni všeč, čeprav so si ga izbrali sami. Najmanj ti bo pomagalo, če se boš imena otepal na vse pretege. To bo dalo zagona ne le tistim, ki so ti ga izbrali, ampak tudi tistim, ki ti radi ponagajajo in te dražijo. Ponudim pa ti lahko le dve rešitvi. Prva je, da se s svojim imenom čim prej sprijazniš, saj bo čez čas pri tebi izgubilo pomen in bo postalo navadno taborniško ime, kot pri vseh drugih tabornikih. Navsezadnje se lahko zgodi, da boš čez leto ali dve s svojim imenom največji frajer. Druga možnost pa je, da počakaš do naslednjega taborjenja in se vnovič krstiš z novim imenom. Vendar pa ti iz izkušenj povem, da je ta rešitev slabša. Novo ime se navadno ne prime in večina bo še vedno uporabljala tvoje staro, tisto pravo taborniško ime.

Če imaš tudi ti kakšno težavo in bi vprašal/a za nasvet trota Skela, piši mu na Gozdovnikov naslov.

trot Skelo
ilustriral Šeki

NOVOLETNE ČESTITKE IN OKRASKI ZA JELKO

Bližajo se novoletni prazniki in vsak hip bomo začeli mrzlično iskati novoletne čestitke, darila in okraske za novoletno smrečico. Tik pred zdajci pa ugotovimo, da so čestitke že razprodane ali da nimajo takih, kot bi jih želeli. Ko v kleti končno najdemo škatlo z okraski, pa ugotovimo, da jih je nekaj skrivnostno izginilo, drugi pa so poškodovani in neuporabni. Z malo domišljije pa bodo naši starši, sorodniki in prijatelji navdušeni nad našimi unikatnimi izdelki.

Najprej o voščilnicah

Z lastnimi novoletnimi voščilnicami boste povedali veliko več kot le »Srečno in zdravo novo leto 2001«.

Najbolj enostavno izdelamo čestitko tako, da **iz trše lepenke ali kartona izrežemo velik pravokotnik**, odvisno od tega, kako velika in kakšne oblike bo čestitka. Na sprednjo stran kaj **narišemo**, na primer pisano nogavico, z željo, da bi se obdarovancu vanjo v novem letu nateklo čim več dobrot. Lahko je to pisano okrašena novoletna jelka, pod katero je našeto daril, ki mu jih želimo. Lahko mu zaželimo veliko snežnih vragolij in mu narišemo veliko snežinko. Na voščilnico lahko nalepite tudi **vzorčke, ki ste jih oblikovali z vrvico**. Lepenko na tistih delih, kjer boste lepili vrvico, namažete z lepilom, nato pa oblikujete ostre ovinke, krivulje in ravnine z različnimi debelinami vrvic.

Če imate nekoliko več oblikovalske volje, pa lahko voščilnico oblikujete v obliki kroga (**ne pozabite, da se morata oba dela držati skupaj!**), obraza dedka Mraza, novoletnega okraska, srčka ... Tudi pri tem prepognete lepenko, nanjo položite skico oblike, ki jo potisnete do roba prepognjene lepenke, tako da - ko jo boste izrezali - ne bosta nastala dva dela, temveč povezani zrcalni sliki. Čestitke pobarvate z vodenimi, tempera barvami ali navadnimi barvicami. Še en namig: **barvo lahko utrdite tako, da jo narahlo poškopite z lakom za lase**, vendar naredite pred tem preiz-

kus, saj bi barva pri tem utegnila spremeniti.

Na voščilnico lahko nalepite gosto pleteno blago in nanj narišete vzorec. Tistim, ki imate še vedno dovolj energije, pa priporočam **izdelavo izdelka iz gline za oblikovanje**. Kupimo jo v trgovinah s pripomočki za umetniško oblikovanje. Na fotografiji so voščilnice z motivom noveletne nogavice. Naredimo jo tako, da iz gline naredimo približno za oreh veliko kroglico, ki jo nato s prsti potepamo po mizi, večkrat obrnemo, dokler ne dobimo **približno 3 milimetre debele mase**. Preverimo, ali se ni preveč sprijela s podlago, in jo previdno obrnemo. Z neostrim nožem izrežemo želeno obliko, ki jo lahko porišemo s trikotniki, valovi, zvezdami ... (pri tem lahko uporabimo različno ošiljene svinčnike, ki jih po uporabi umijemo); vanjo s slamico za pitje soka naredimo luknjice ... S prsti, namočenimi v vodo, previdno oblikujemo robove izdelka, lahko pa robove, ko je izdelek že suh, tudi zbrusimo s posebnim papirjem. Takrat ga **pobarvamo s posebnimi barvami za glino ali temperami**. Ko se barva posuši, **izdelek pobarvamo še z prozornim lakom**, na primer tistim, ki se sicer uporablja za barvanje nohtov. Ta je uporaben tudi, če je obarvan - v tem primeru predhodno barvanje ni potrebno. Laka za nohte ne ukradite mami, raje jo vprašajte, ali ima kakšnega, ki ga ne uporablja več. Lahko pa izdelek pustite tudi nepobarvan, odvisno od tega, ali ste kupili belo ali rdečkasto glino. Bela je namenjena barvanju, rdečkasta pa je lepa tudi taka, kot je, pobarvali pa bi jo lahko le z nekaterimi, predvsem toplimi barvami, vendar bolj v smislu senčenja. Ko je izdelek suh, ga prilepimo na že izdelano voščilnico iz lepenke. To lahko storimo na več načinov. Na primer:

pod novoletno nogavico lepo pristoji delček grobe tkanine in tako pričara domačnost.

Novoletni okraski iz gline

Podobno kot izdelek za voščilnico lahko naredimo noveletne okraske. Pri mami si sposodimo modelčke za piškote v oblikah zvezde, jelke, srčka, zvončka .... Tako bomo iz mase, ki smo jo tokrat razvaljali med prsti nekoliko debelejšje, lažje in hitreje naredili okraske. Tokrat pa **ne smemo pozabiti z ozko slamico narediti luknjice**, skozi katere bomo vpeljali okrasno vrvico in izdelek obesili na novoletno jelko. Okraske lahko izde-

lamo tudi brez modelčkov in se prepustimo domišljiji. Ko se izdelek posuši, ga pobarvamo. Če nameravamo okraske podariti, moramo to storiti še pred krašenjem noveletne jelke, ne šele ob novem letu, saj bi jih obdarjeni v tem primeru lahko uporabil šele prihodnje leto.

Veliko veselja pri ustvarjanju!

Rajka
Ilustrirala Neva

WONDER SKAVT

IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

MALI DARKO - WONDER SKAVT - JE UGOTOVIL,
DA NI SAM ...

... DA JE PRAVZAPRAV DEL MNOŽICE -
TABORNIKOV

... KI SO GA NAVDUŠENI SPREJELI
MEDSE, IN DARKO SE JE SLOVESNO
ZAOBLJUBIL

IN NIHČE GA NI VEČ ZAFRKAVAL ALI
SE MU POSMEHOVAL

IN DARKO SE JE SPREMINJAL

KMALU SO TUDI V ŠOLI OPAZILI,
DA JE DARKO PRAVZAPRAV ČISTO
PRIJETEN IN PRIJAZEN FANT

IN DARKO JE OČETOV STARI KROJ
POSTAVIL NA ČASTNO MESTO V
SVOJO OMARO, DA BO VEDNO PRI
ROKI, KO GA BO POTREBOVAL ...

(se nadaljuje)

Tanja

Srečno 2001

GOZDOVNIK - priloga taborniške revije Tabor. Za 200 tolarjev ga je mogoče dobiti tudi v samostojni obliki, vsi slovenski gozdovniki in gozdnice (taborniki in tabornice od 11 do 15 let) pa ga dobijo zastonj, saj je vključen v članarino. Izhaja trikrat na leto. Številka 10, december 2000.

Gozdovnika je zasnoval Malus (Miha Logar). Urednica: Špela Novak. Logotip in Gozdovnikova pisava: Luna (Tea Štřrfer). Postavitev na računalniku: Bizi (Igor Bizjak). Ilustratorji: Šeki (Jaka Bevk), Neva (Nevenska Vrba), Tanja Bojč. Trot Skelo je Gorazd Ažman. Strip: Tanja Bojč. Fotografiji na naslovnici: Muc (Miha Maček).

TABOR - taborniška revija. Glavni urednik: Igor Bizjak. Odgovorni urednik: Matija Tonejc. Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana.

Telefon: 01/300-08-20. Faks: 01/43-61-477. Email: zts@guest.arnes.si. WWW: www.zts.org. Tekoči račun: 50101-678-47184. Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list, št. 89/98) sodi revija med proizvode, za katere se obračuna davek na dodano vrednost po stopnji 8 %. Grafična priprava: Tridesign, d. o. o., Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, d. o. o., Ljubljana.